

gaar ind paa at optage alle dem, der i øvrigt kunde opfylde Betingelserne, nemlig dem, hvor Bygningerne ere det overvejende. Vil man hjælpe disse Gjere, der ere saa uheldigt, ganske exceptionelt stillede, at de ikke kunne gaa ind i nogen Kreditforening, saa er der sikkert ikke andet at gøre end at give dem Lov til at danne en hel ny Kreditforening. Det forekommer mig heller ikke, at der egentlig strengt taget er nogen Fare ved det. De Herrer vide, at jeg ikke særlig er stemt for, at vi skulle have flere Kreditforeninger. Jeg stønner nok, at naar vi have 35 Slags Papirer paa Bøngemarkedet, udstedte dels af Kreditforeninger og dels af Aktieselskaber, saa kunde det maatte være nok. Men det forekommer mig, at Spørgsmaalet bliver lige frem, om man vil vise de Medborgere, som, enten det nu er ved Lovgivningens Forsømmelse — om jeg saa maa sige — eller ej, ere stillede saaledes, at de ikke kunne sikre sig noget Laan, den Nødsnødvendighed at give dem Lov til at oprette denne Kreditforening.

Det forekommer mig dog som sagt heller ikke, at der er nogen egentlig Fare herved; thi man kan jo ikke sammenligne denne Kreditforening med Kreditforeningen for industrielle Ejendomme, som vi nylig have forhandlet om her i Tinget — Vurderingsreglerne kunne blive anderledes lette her; her have vi med Bygninger at gøre, som i alt Fald ikke blive besværligere at vurdere end Købstadbygningerne. Jeg tror heller ikke, at der er nogen særlig Grund til at befrygte noget Tab ved den Slags Ejendomme. Den Erfaring, der er gjort i Husmandskreditforeningen, som optager Ejendomme til 6,000 Kroner, som væsentlig eller alene bestaa af Bygninger, tyder jo ikke paa nogen særlig Fare derved. Der er lidt meget ubetydelige Tab ved jordløse Huse, og Tabet har været forholdsvis større ved Ejendomme med Jord; det tyder altsaa ikke paa, at der skulde være nogen særlig Fare ved at danne en Kreditforening med den Slags Ejendomme. — Jeg tror heller ikke, at Kreditforeningen vil blive saa lille, som man har frygtet for, saa at den vanskelig skulde kunne bestride sin Administration; der er jo allerede indteget næsten $3\frac{1}{2}$ Million Kroner, og der er ingen Tvivl om, at desforuden ville nok flere Gange de begærede $3\frac{1}{2}$ Mill. Kroner efterhaanden gaa ind i denne Kreditforening, naar den bliver stiftet. — Der er jo heller intet til Ginder for, at der kan træffes andre og vigtigere Forsigtighedsregler end de, som her ere trufne i Lovforslaget — jeg er for Resten enig med den sidste ærede Taler om, at det at

begynde med 1 Mill. kan være noget lidt; jeg tror ikke, der er noget i Vejen for at sætte 2 Millioner. For øvrigt er dette Tal, 1 Million, vel taget fra Lovene om de andre nye Kreditforeninger, hvor man har sat denne Sum; men jeg for mit Vedkommende skal ikke have noget imod, at man gaar højere op end til 1 Million. — Jeg vil ogsaa sige, at man kunde maatte stærke Littr. b noget. Der staar, at Laan kan ydes indtil Halvdelen af Ejendommens Værdi — jeg ved nu meget vel, at ved de andre Kreditforeninger kan man gaa til $\frac{3}{5}$ af Ejendommens Værdi, men jeg tror ikke, der er noget i Vejen — jeg vil ikke sige noget absolut i Vejen — for, at man satte $\frac{2}{5}$; jeg tror, at Reglen vil være, at der ikke laanes mere end $\frac{2}{5}$; det er den Regel, som følges i Husmandskreditforeningen. Jeg tror, at det vilde styrke Obligationerne noget paa Bøngemarkedet, om man satte $\frac{2}{5}$, og det skulde jeg i og for sig ikke have noget imod, at man gaar ned med Ulaanene. Man har frygtet for, at der ikke skulde blive nok til at bestride Administrationsomkostningerne med. Jeg maa tilstaa, at denne Frygt har jeg egentlig ikke, det ligger ogsaa i, hvad jeg i det foregaaende har udtalt, at jeg tror, at der vil blive Interessenter nok, men forresten skulde jeg ikke have noget imod, at man under Littra f forhøjer Bidraget til Reserve- og Administrationsfonden; der er foreslaaet $\frac{1}{10}$ pCt. halvaarlig, altsaa $\frac{1}{5}$ pCt. aarlig. I Husmandskreditforeningerne har man et noget større Bidrag. Oprindeligt har man der haft $\frac{2}{5}$ pCt. til Reserve- og Administrationsfond. I Købstadkreditforeningen og den ny jydsk Kreditforening isølge Lov af 26de Maj 1868 gaar man ogsaa højere, idet der, indtil Foreningerne faa en vis Størrelse, betales $\frac{1}{5}$ pCt. aarlig. Det er naturligvis noget, der kunde styrke Foreningen, at man forhøjede dette Bidrag. Med de foregaaende Talere er jeg enig i, at det ikke er rigtig at forforte Amortisationstiden. Jeg tror, at 50 Aar der er tilstrækkelig betryggende. Det er ogsaa kun i Begyndelsen, at Faren er der; naar der er udbetalt en Del af Laanet, er Faren jo allerede mindre, og den bliver mindre og mindre, jo længere man gaar frem. — Endelig forekommer det mig ogsaa, at man godt kunde træffe den Forsigtighedsregel, at man lod Revisorernes Valg stadfæste af Indenrigsministeren. Det er, som bekendt, Tilfældet for Husmandskreditforeningerne, en af Revisorerne vælges af Indenrigsministeren, og Indenrigsministeren fastsætter Reglementet for Revisionen. Om man ikke vilde gaa saa vidt at lade Revisorerne vælge